Падав сніг,
падав сніг —
для усіх,
усіх,
усіх:
і дорослих, і малих,
і веселих, і сумних.

Всім, хто гордо носа ніс,
він тихцем сідав на ніс.
А роззяві, як на сміх,
залетів до рота сніг.
Вереді за комір вліз
і довів його до сліз.

А веселі грали в сніжки —
сніг сідав їм на усмішки
і сміявся з усіма:
— Ой зима,
зима,
зима!